

BALATONI ANZIKSZ

Álmod láttam éjjel.
Már folyik széjjel.
Tó voltál, és benned
titkok lebegtek.

Hínár és halak.
Apró emberalak.
Horgok és homály.
Beszakadt, néma száj.

Vörös kövekre most
hártyás láb tapos.
Nád hajlong, az árnya
átleng a homályba.

CSILLAGKOTTA

68

László Dávidnak

Aki bújt, aki nem, elbújt a Nap.
Egy szobában lámpát gyújtanak.
Aranylik az ablak, a szél vacog,
ultiznak bent az angyalok.

Álmomban én a Hold vagyok,
füttyölnek csorba dallamok.
„Lesz kártyaparti holnap is,
de vigyázz, minden szív hamis.”

Csillagkottás, nagy éjszaka,
a friss kenyérnek kél szaga.
„Kontra!” „Rekontra!” Egy lámpa ég.
És rejtekéből a Nap kilép.

POLAROIDOK

Simon Mártonnak szeretettel

69

Kikötözni egy szobanövényt, hogy
saját súlyától
ne dőljön el.

*

A városra leszálló sötétség
utolsó diadalmas pillanata,
mielőtt felkapcsolják a közvilágítást.

*

Egy palack somlói bor.
Schopenhauer kibékül az anyjával.

*

Éjfél. Egy férfi sétál az utcán.
A telefon kijelzőjére mered.
Holnap jönnek a szemetesek.
A férfi nekimegy a járdára kitett
kukának. És nevet.

*

Az emeleti ablak sötét, a földszinti világos.
Még van mit elfelejteni.

*

Léptek kopogása az utcán.
Nejlonzsák zörög.

*

70

Egy tovasuhanó sportkocsi ablakában
háromütemnyi zene.

*

Kikötözni egy szobanövényt, hogy
ne forduljon ki a föld
a helyéről.

